NORAKSTS
Lieta Nr.A142005409
A1-87-11/7

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2011.gada 19.augustā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Juškeviča,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei *S.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.O.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 22.oktobra lēmuma Nr.3785 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 659428) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes jaunākais inspektors 2009.gada 27.septembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PA 659428 (turpmāk – Protokols) par to, ka *A.O.* 2009.gada 27.septembrī, plksts.09:55, Jūrmalā, vadīja transportlīdzekli Honda XL 700 U (motocikls solo), valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Turaidas ielu no Rīgas ielas puses Lienes ielas virzienā un šķērsoja dzelzceļa sliežu klātni šim nolūkam neparedzētā vietā.

Protokolā secināts, ka *A.O.* neievēroja Ministru Kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 172.2.punkta prasību, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{14} panta septītajā daļā.

2009.gada 29.septembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja priekšnieks pieņēma lēmumu Nr.050/PA 659428 (turpmāk – sākotnējais lēmums) sodīt *A.O.* saskaņā ar 149.^{14} panta septītās daļas nosacījumiem, piemērojot naudas sodu Ls 100 apmērā un atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem.

[2] Izskatot *A.O.* sūdzību, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietniece ar 2009.gada 22.oktobra lēmumu Nr.3785 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Ar Protokolu *A.O.* iepazinās, parakstīja to, nekādus paskaidrojumus vai iebildumus uz vietas nesniedza, kā arī tika informēts par lietas izskatīšanas vietu, laiku un kārtību.

[2.2] *A.O.* noliedz pārkāpuma faktu, minot to, ka šķērsoja dzelzceļa sliežu ceļu šim nolūkam neparedzētā vietā, stumjot transportlīdzekli. Savukārt policijas darbinieki kategoriski norāda, ka *A.O.* šķērsoja dzelzceļa sliežu ceļu šim nolūkam neparedzētā vietā, vadot transportlīdzekli (sēdēja virsū transportlīdzeklim).

[2.3] Administratīvo pārkāpumu ceļu policijas jaunākie inspektori konstatēja vizuāli. Fakts, ka pārkāpums netika fiksēts ne ar attiecīgiem video uzņēmumiem, ne ar foto uzņēmumiem, nenorāda, ka pārkāpums nav noticis. Videoieraksta neesamība nav par pamatu administratīvās lietvedības izbeigšanai.

[2.4] Lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka

policijas darbinieki tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu.

[2.5] LAPK 149.[14] panta septītās daļas sankcija, par CSN 172.2 punkta prasību neizpildīšanu, paredz transportlīdzekļu vadītājam uzlikt naudas sodu no Ls 100 līdz Ls 200 un atņemt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam. *A.O.* piemērots minimālākais sankcijā paredzētais sods. Iestāde nekonstatē atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus.

[3] 2009.gada 11.novembrī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemts *A.O.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[3.1] Pieteicējs norāda, ka dzelzceļa sliežu ceļu šķērsoja ar kājām, stumjot motociklu, līdz ar to saskaņā ar CSN pieteicējs uzskatāms par gājēju. Ja iestāde uzskatīja, ka pieteicējs šķērsoja dzelzceļa sliežu ceļu šim nolūkam neparedzētā vietā, tad pieteicējam varēja uzlikt sodu par to, ka viņš kā gājējs nepareizi šķērsoja dzelzceļa sliežu ceļu.

[3.2] Tāpat izvērtējot pārkāpumu atbildētājs varēja pievērst uzmanību uz tādu apstākli, ka gada laikā pieteicējs nav izdarījis nevienu pārkāpumu, kas arī liecina par faktu, ka pieteicējam nav tendence pārkāpt likumu.

[4] Paskaidrojumā tiesai Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde (turpmāk arī – atbildētāja) pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[5] Uz tiesas sēdi pieteicējs un pieteicēja parstāve neieradās, par neierašanās iemesliem tiesu neinformēja. Tiesa konstatēja, ka pieteicējam un pieteicēja pārstāvei par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots likumā noteiktajā kārtībā. Tiesa atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt bez pieteicēja un pieteicēja pārstāves piedalīšanās.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina un, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā minētajiem apsvērumiem, lūdza to noraidīt.

Tiesas sēdē liecības sniedza *U.J.*

Motīvu daļa

[6] Uzklausījusi administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumus, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[7] CSN 172.2.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts šķērsot dzelzceļa sliežu ceļus šim nolūkam neparedzētās vietās.

Pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[14]panta septīto daļu, kas noteic, par dzelzceļa sliežu ceļa šķērsošanu šim nolūkam neparedzētās vietās uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz divsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam.

[8] Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, lai personu administratīvi sodītu (un lēmums par sodīšanu būtu tiesisks un pamatots), jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums–administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse *(sal. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 22.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-571/2006 8.punkts).*

[9] Pārkāpuma objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kā arī apstākļus, kas ļauj personu administratīvi nesodīt, konstatē, izvērtējot lietā esošos pierādījumus.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļupierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus citstarp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto, video)(..).

Tādējādi minētie pierādīšanas līdzekļi ir noteikti ārējā normatīvajā aktā un fakti (ziņas par faktiem), kas ir iegūti un procesuāli nostiprināti ar šiem līdzekļiem, var kalpot par pierādījumiem administratīvajās lietās.

[10] Tiesa lietā konstatē turpmāk norādītos pierādījumus.

[10.1] 2009.gada 27.septembrī sastādīts Protokols par to, ka *A.O.* 2009.gada 27.septembrī, plkst.09:55, Jūrmalā, vadīja transportlīdzekli Honda XL 700 U (motocikls solo) valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Turaidas ielu no Rīgas ielas puses Lienes ielas virzienā un šķērsoja dzelzceļa sliežu klātni šim nolūkam neparedzētā vietā. Ar Protokolu pieteicējs iepazinās, to parakstīja bez iebildumiem *(lietas 17.-18.lapa).*

[10.2] 2009.gada 5.oktobra apstrīdēšanas iesniegumā *A.O.* norādīja, ka 2009.gada 27.septembrī ap plkst.10.00 Jūrmalā vadīja motociklu pa Turaidas ielu no Rīgas ielas puses Lienes ielas virzienā. Pie dzelzceļa pārbrauktuves, kura paredzēta tikai gājējiem, *A.O.* nokāpa no motocikla un, stumjot to sev blakus, šķērsoja dzelzceļa sliežu ceļu (*lietas 84.-85.lapa*).

Arī pieteikumā pieteicējs norāda, ka dzelzceļa sliežu ceļu šķērsoja ar kājām, stumjot motociklu, līdz ar to saskaņā ar CSN pieteicējs uzskatāms par gājēju (*lietas 3.-5.lapa*).

[10.3] 2009.gada 20.oktobra dienesta ziņojumā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors *G.K.* dienesta ziņojumā norāda, ka 2009.gada 27.augustā pildot dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru *U.J.*, atradās Jūrmalā, Turaidas ielā. Plkst. 09:55 pamanīja transportlīdzekli HONDA XL 700 U (motocikls solo), valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kura vadītājs, ignorējot CSN, izbrauca starp betona stabiem un šķērsoja dzelzceļa sliežu klātni šim nolūkam neparedzētā vietā. Fiksējot pārkāpumu, policijas darbinieki atradās 40 metru attālumā un skaidri redzēja, ka ar motociklu brauc, nevis stumj. Par pārkāpumu vadītājs tika apturēts un viņam tika izskaidrota pārkāpuma būtība. Vadītājs atbildēja, ka nav zinājis, ka minētajā vietā nedrīkst šķērsot dzelzceļu vadot transportlīdzekli. Par minēto pārkāpumu tika sastādīts protokols *(lietas 21.lapa).*

[10.4] 2009.gada 20.oktobra dienesta ziņojumā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors *U.J.* norāda, ka 2009.gada 27.augustā, pildīja dienesta pienākumus kopā ar inspektoru *G.K.* Plkst. 09:55 pamanīja motociklu Honda, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kurš brauca pa Turaidas ielu virzienā no Rīgas ielas uz Laivu ielu. Brīdī, kad vadītājs šķērsoja dzelzceļa sliežu ceļu šim nolūkam neparedzētā vietā sēdus uz motocikla, atradies apmēram 40 metru attālumā. Vadītājs tika apturēts, savu vainu nenoliedza, paskaidrojot, ka tā vadītājs ietaupot savu laiku *(lietas 20.lapa).*

Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 12.augusta tiesas sēdē *U.J.* ar liecību

apstiprināja ziņojumā norādītos apstākļus, kā arī liecināja, ka atceras, ka ar kolēģi šķērsojuši Turaidas ielu, sākot no luksofora, tad redzējis, kā *A.O.* kustībā pārbrauca pāri betona flīzēm. Policijas inspektori uzreiz apstājušies labajā pusē un pārkāpēju sagaidījuši (*lietas 92.lapa*).

[10.5] Lietā atrodas fotoizdrukas, kas ilustrē pārkāpuma vietas pārskatāmību *(lietas 89.-90.lapa*).

[11] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa konstatē, ka lietā ir pierādīts tas, ka pieteicējs 2009.gada 27.septembrī plkst.09:55, Jūrmalā, vadīja transportlīdzekli Honda XL 700 U (motocikls solo) valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Turaidas ielu no Rīgas ielas puses Lienes ielas virzienā un šķērsoja dzelzceļa sliežu klātni šim nolūkam neparedzētā vietā.

Tiesa norāda, ka likuma „Par policiju" 10.panta pirmās daļas 1. un 6.punkts cita starp noteic, ka saskaņā ar policijas uzdevumiem policijas darbinieka pamatpienākumi atbilstoši dienesta kompetencei ir nodrošināt kārtību uz ceļiem, ielās, lai garantētu personu un sabiedrības drošību; novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības.

Minētā likuma 12.panta pirmās daļas 1., 2. un 4.punkts cita starp nosaka, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības: prasīt, lai personas pārtrauc likumpārkāpumus; pārbaudīt personām, kuras tiek turētas aizdomās par likumpārkāpumu izdarīšanu, personību apliecinošos dokumentus; sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem, kā arī piemērot pārkāpējiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc pakļautības.

Ievērojot iepriekš minēto, kā arī ņemot vērā policijas inspektora dienesta ziņojumu un liecību, tiesa apšauba faktu, ka policijas inspektors bez pamatota iemesla būtu konstatējis administratīvo pārkāpumu un sastādījis protokolu personai, kas pārkāpumu nav izdarījusi, tādējādi riskējot pieļaut likuma pārkāpumu.

No lietas materiāliem neizriet, ka pieteicēja un policijas inspektori būtu savstarpēji pazīstami, tādējādi pieteicējs ir uzskatāms par vienu no daudzajiem ceļu satiksmes dalībniekiem, ar kuriem policijas inspektoriem jāsastopas, pildot savus dienesta pienākumus.

Turklāt tiesa norāda, ka lietā nav nozīmes tam, vai pieteicējs atradās uz motocikla sēdus vai stūma motociklu, jo arī, stumjot motociklu, pieteicējs atzīstams par tā vadītāju. Tiesa norāda, ka dzelzceļa sliežu klātnes šķērsošana ir saistīta ar paaugstinātu bīstamību, tāpēc jāievēro īpaši piesardzības pasākumi. Šķērsojot gājējiem paredzētu sliežu klātni, pieteicējs nevar paredzēt, vai transportlīdzeklim neradīsies kādi defekti, kas radīs šķērsli gan gājējiem, gan dzelzceļa transportam, tādējādi ar savu rīcību pieteicējs ir apdraudējis gan personu dzīvību un veselību, kā arī mantu.

Papildus tiesa norāda, ka pieteicēja norādītajam apstāklim, ka pieteicēja pieļautais pārkāpums netika fiksēts ar foto vai video, nav nozīmes, jo foto un video fiksācija nav vienīgā iespēja kā procesuāli nostiprināt lietas izskatīšanai nozīmīgus pierādījumus.

[12] Pieteikumā pieteicējs norādījis, ka rīkojies galējās nepieciešamības spiests. Tiesa lietā šādus apstākļus nekonstatē.

[13] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK 149.[14]panta septītā daļā noteic, par dzelzceļa sliežu ceļa šķērsošanu šim nolūkam neparedzētās vietās uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz divsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam..

Pieteicējam piemērots minimālais sods – naudas sods 100 latu apmērā un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana uz sešiem mēnešiem. Tādējādi sods atzīstams par samērīgu.

[14] Ņemot vērā iepriekš norādīto un to, ka tiesa nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu un Administratīvā procesa likuma 246. – 251., 289. – 291. pantu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 22.oktobra lēmumu Nr.3785 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 659428), bet *A.O.* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) A.Juškeviča

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ A.Juškeviča
Rīgā, 2011.gada 19.augustā